

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς Ἰωνίας.

1. **Ἡ** Ἰωνία, ἣτις καὶ Ἰωνίς λέγεται, καὶ ὑπὸ τῆς Τέρκων Σαρχαῦ, εἶναι μία Ἐπαρχία τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας κατὰ τὴν παραθαλασσίαν τῆς Αἰγαίας Πελάγους, καὶ τῆς Ἰκαεῖς κειμνή, μεταξὺ τῆς Αἰολίδος πρὸς βορρῆαν, ἀφ' ἧς χωρίζεται διὰ τῆς Ἑρμῆ ποτ. ὡς εἴρηται, τῆς Καεῖας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Λυδίας ἀπ' Ἀνατολῶν. ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα ἐλθόντων Ἰώνων, οἳ τινες ἐκλήθησαν ἀπὸ τῆς Ἰαναῦ, ἢ τι τῆς Ἰάνης, ὡς τινες λέγουσι. μετ' ὅλον ὑπὲρ κυρίως Ἰωνεὶς εἶναι οἱ Ἀθίωαῖοι, ὡσαύτ' ὅπῃ νομίζονται ἀυτόχθονες ἔτι, τῆς ἄλλων Ἑλλήνων ἀποίκων ὄντων. ποτίζεται αὕτη ἡ Ἐπαρχία ὑπὸ Ποταμῶν τῆς Καύσρου, καὶ τῆς Μαιανδρου, ὅσιν τὴν χωρίζει ἀπὸ τῆς Καεῖας, μετ' ὅλον ἔπῃ κατὰ πλατύτερον λόγον περιέχει αὕτη καὶ τὰς παραθαλασσίας πόλεις τῆς Καεῖας, οἷον τὴν Μίλητον, καὶ ἄλλας.

2. Πόλεις τῆς Ἰωνίας διάσημοι ἐμετρῆντο τοπάλαι δώδεκα, κατὰ τὸν Αἰλιανὸν περὶ ποικίλης ἰσορείας βιβλ. 8., καὶ ἄλλης. ὑπὸ δὲ τῆς Πτολ. αὗται. Σμύρνα, καὶ Σμύρνη, καὶ ὑπὸ τῆς Τέρκων Ἰσμήρ, πόλις διάσημος καὶ τοπάλαι καὶ πανυῦ, ἡ ὁποία πρότερον ἐκαλεῖτο Ναύλοχος, κτιθεῖσα μέρος ἐν ἔρει, καὶ μέρος ἐν ἐπιπέδῳ, ὑπὸ τῆς Ταντάλης, ἢ ὑπὸ τῆς Θεσέως, ἢ κατ' ἄλλης, ὑπὸ τῆς Ἀμαζόνων (μετ' ὅλον ὅπῃ ἡ νῦν Σμύρνη ἀπέχει τῆς παλαιᾶς Σμύρνης σαδίς εἴκοσι) ὑστερον ἐκλήθη Σμύρνη, ὑπὸ Σμύρνης τῆς Ἀμαζόνος κατὰ τὸν Στέφανον. ἡ ἀπὸ Μύρρας τῆς θυγατρὸς τῆς Θεάντος, ἡ ὁποία ἐραθεῖσα τῆς πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῇ, ἐγκαστρώθη. εἶτα τῆς πατρὸς αὐτῆς Θεάντος αἰδομένη, ἐδέθη τῆς Θεῶν ναὶ μεταβλήθη εἰς ἑτέραν φύσιν, ὅθεν καὶ ἀκαστῆσα, μετεβλήθη εἰς δούδραν

θρον τὸ ἀπ' αὐτῆς κληθὲν Μύρρα, καὶ Αἰολικῶς Σμύρνα. ὅταν δὲ ὁ καιρὸς ἦλθε νὰ γενήσῃ, ἐχρίθη ὁ φλοιὸς τῶ δένδρου, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄδωνιν. Ἐξ αὐτοῦ τὸ τεῖχος τῆς Σμύρνης ρεῖ ὁ Μέλης ποταμὸς, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀπ' αὐτῆς κληθὲν Σμυρναῖον Κόλπον. ἐτιμήθη αὕτη ἡ πόλις εἰς Θρόνον Μητροπολίτη. Ἐπίσκοπος ταύτης ἐχρημάτισεν ὁ Ἅγιος Πολύκαρπος ὁ Μαθητὴς, τῶ Εὐαγγ. Ἰωάννου, καὶ Μάρτυρ, τῶ ὁποῖον τὴν πίσιν, καὶ τὴν ὑπομονὴν, αὐτὸς ὁ Υἱὸς τῶ Θεοῦ τὴν φανεράναι κεφ. β. τῆς Ἀποκαλ. Θέλει ὁ Φιλόστρατος ὅτι ἡ Σμύρνη νὰ ἦτον ἡ ὠραιότατη ἐπὶ ὅλας τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ τὸν Ἡλίον κειμένης. εἶναι καὶ τῶρα πόλις εὐεχέστατος, καὶ ἐμπόριον διάσημον. παλαιὴ εἰσάθη τῶ Ὀμήρου, τῶ ὁποῖον δέσκετο ἐκεῖ ἀνδραγαθία, περὶ τῶ ὁποῖον ἑπτὰ πόλεις μάχονται, καθὼς ὁ Γέλλιος ἐν ἐπιγράμματι λέγει.

„ Ἐπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ρίζαν Ὀμήρου.

„ Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφῶν, Σαλαμῖν, Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

Ἐλαμψαν ἔξ αὐτῆς καὶ ἄλλοι εὐδοξότατοι ἄνδρες, Νικήτας ὁ Σοφιστὴς, τὸν ὁποῖον ἐτίμησε τὸσον ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀδελφάνος, ὥστε Ἐπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ἀπάσης Αἰγύπτου. ὁ Κοῖντος ὁ γράφας γλαφυρῶς τὰ παραλειπόμενα τῶ Ὀμήρου ἐν βιβλίοις 14., καὶ ἄλλοι. οἱ Σμυρναῖοι μὲ ὅλον ὅπῃ ἦσαν δασμῆνοι εἰς τὰς τρυφὰς, καὶ ἡδονὰς, ἀλλ' ὅπῃ ἦτον χρεῖα, ἐφέροντο ἀνδρείως, κατὰ τὸν Ἄριστον. ὅθεν ἔξ αὐτῆς παροιμία ἐπὶ τῶν ταπεινῶν ἐρρέθη. „ ἦθη „ Σμυρναίων”. τῶ Ἀυδῶν κατασκαφῶν ποτὲ τὴν Σμύρνην, οἱ Σμυρναῖοι δέσκετο διεσπασμένοι περὶ τὰς Κύμας σχεδὸν ἔτη 400. εἶτα ἀνήγειρον αὐτῶν ὁ Ἀντίγονος, καὶ μετὰ τῶν οὐ Λυσίμαχος. ἐν αὐτῇ τῇ Σμύρνη ἦσαν ἑξάετα τὸ Μητρώον, ἦτοι ὁ Ναὸς τῆς Μητρὸς τῶ Θεοῦ, καὶ τὸ Γυμνάσιον. ὤρισαν τὴν Σμύρνην καὶ οἱ Βασιεῖται ἐν ἔτει 1056., ἕως τῶν 1343. ἔλαβον ἡ Σμύρνη, ἐν ἔτει 1688.

πῶσιν ὄμῃ καὶ πυρκαϊᾷ, ὑπὸ σεισμοῦ τρομέρῃ τῆς γῆς,
 καὶ καταποντισμὸν ὑπὸ τῆς θαλάττης, ἐξελθούσης ἔξω τῆς
 Αἴγυαλῆ, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων κατεφθάρησαν ὑπὸ τῶν
 τοιούτων τιμωριῶν. ἀπέχει ἡ Σμύρνη ἡ τῆς Ἐφέσου πρὸς
 βορέαν 40. μίλια. δέρισκονται καὶ Ἐπιγραφαὶ ἐν τῇ Σμύρ-
 νῃ ταυταῖται. „ Νεωκέρως Σμυρναίων δῆμος ἐπέμυσεν Μάρ-
 „ κον Ἀττίλιον Βραδέα τὸν Ἀνθύπατον, ὀπμηθησύτος
 „ Μάρκω Αὐρηλίω Περπέρε τὰ ἐπὶ τῶν ὀπλων Στρατη-
 „ γῶ. (ἐτέρα) ἀγαθῇ τύχῃ. τῇ λαμπροτάτῃ καὶ Μητρο-
 „ πόλει, καὶ τοῖς Νεωκέρω τῶν Σεβασῶν, κατὰ τὰ δόγμα-
 „ τα τῆς ἱερωτάτης συγκλήτης Σμυρναίων καὶ ἐτέρα.
 „ οἱ Θεοῦτατοι Αὐτοκράτορες Σεβῆρος καὶ Ἀντωνεῖνος Καί-
 „ σαρες Σμυρναίοις. Εἰ Κλαύδιος Ρεφῖνος ὁ Πολεΐτης
 „ ὑμῶν, ὁ διὰ τῶν προαίρεσιν ἢ συύεσιν ἐπὶ παιδείᾳ,
 „ καὶ τὸν ἐν λόγοις συνεχῆ βίον, τῶν προκειμένων τοῖς σο-
 „ φισαῖς κατὰ τὰς θείας τῶν προγόνων ἡμῶν διατάξεις
 „ ἀτέλειαν τῶν λειτουργιῶν καρπέμενος, ὑμῶν αὐτὸν ἐκ-
 „ σίω ἀνάγκη προκαλεμῶν, ὑφῆση τῶν στρατηγίαν, κα-
 „ τὰ τὸ πρὸς τῶν πατρίδα φίλτρον. τῶν γὰρ εἰς τὰ ἄλ-
 „ λα μόνειν ἀπραγμοσύνην ἀκείνητον, αὐτὸ δικαιότατον
 „ ἐσίν. εἰ γὰρ ἄξιον τῆς ἀνδρεί, τῶν εἰς ὑμᾶς φιλοτιμίαν
 „ γενέσθαι ζημίαν, καὶ μάλιστα ταύτην, ὑμῶν αἰτουύτων
 „ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν χάριν. ὀτυχεῖτε. ἐπρόσβδον Αὐρ. Ἀν-
 „ τωεῖνος, καὶ Αἴλιος Σπιράτος”. καὶ τὰ ἐξῆς. μετὰ τὴν
 Σμύρνην εἶναι Σαντζὰκ Μπορνῆ, Φρέειον κτιθεὶν ὑπὸ
 τῶν Τέρκων. εἶτα Ἀγιά Σελί. ἔπειτα αἱ Κλαζομεναί,
 κοινῶς Κλαζομεννιό, καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Κιλισμὰν, πό-
 λεις ποτὲ Παραθαλασσία, μετὰξὺ τῆς Σμύρνης, καὶ τῶν
 Ἐρυθρῶν, κτιθεῖσαι ὑπὸ τῆ Παρόλα πρότερον εἰς τόπον,
 ὅς τις ἐλέγετο Χύτειον, καὶ ἐκαλεῖντο τοπάλαι Κρήνη, ἔχου-
 σαι ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Σμύρνης Μητροπο-
 λίτην. μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Σμύρνης δέρισκονται θερμὰ
 ὕδατα. Κλαζομεννίος ἐσάθη Ἀναξαγόρας ὁ Φιλόσοφος,
 ὅστις

οἷς ἀπέδειχνε τὴν χιόνα νὰ εἶναι μέλαινα . οὐ σμακρῶ
 πῶν Κλαζομενῶν , κέεται ἡ Κλαζομενία Νῆσος , ἣτις καὶ
 Μαραθῆσα λέγεται , εἰς τὴν ὁποίαν πρότερον ἐκατοίκουν
 οἱ Κλαζομενῆαι . ἔπειτα ἡ Πιτάμνη , κοινῶς Μποταμιά ,
 πόλις ποτὲ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου . ἔπειτα τὰ Βρύβλα ,
 κοινῶς Βερλά , ταυτῶ Κωμόπολις . εἶτα τὰ Ἄργεννον Ἀ-
 κρωπῆιον , τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Κάπο Μπιαύκο λέ-
 γεται , καὶ Ἄσπροι Κάβοι , μεταξύ κείμενον τῶν Κλαζομε-
 νῶν , καὶ τῶν Ἐρυθρῶν . ἀφ' ἧ ἀπέχει ἡ Χίος νῆσος 60.
 σαδίους , ὡσανεὶ Πορθμόν τινα ποιῆσα , καὶ ἀπ' αὐτῆ ἀρχε-
 ται τὸ Ἰκάριον Πέλαγος , εἰς τὸ ὁποῖον τὸν αἰγιαλὸν ἦ-
 σαν αἱ Ἐρυθραὶ , κοινῶς Λυθρῶ . πόλις ποτὲ μὲ θρόνον
 Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Ἐφέσῃ Μητροπολίτην . Πατεῖς εἶναι
 αὕτη τῆς Ἐρυθραίας Συβίλλης . Κτίτωρ ταύτης τῆς πόλεως
 ἔγινε Κλέοπος , ὁ νόθος υἱὸς τοῦ Κόδρου . ἔχει λιμένα .
 πρὸ ταύτης τῆς πόλεως κείνται νῆσοι σμικραὶ τέσσαρες ,
 τὰς ὁποίας Ἰππυς καλεῖσι . Τέως , καὶ Τῆος , πόλις ποτὲ
 παραθαλασσία μὲ λιμένα , μεταξύ τῶν Ἐρυθρῶν πρὸς
 βορῆαν , καὶ τῆς Κολοφῶνος πρὸς Νότον 120 . σαδίους ξέμα-
 κρα . τῆς δὲ Λεβέδα ἀπέχει 50 . σαδίους κατ' εὐθείαν ,
 κατὰ δὲ καμπύλῳ γραμμῶ 120 . εἶχε θρόνον Ἐπισκό-
 πος ποτὲ ὑπὸ τὸν Ἐφέσῃ . ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀθάμαντος ,
 ὄθον καὶ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτῶ ὁ Ἀνακρέων , καὶ Τέως
 ὠνομάσθη ὑπὸ τῆς Ἀρᾶς τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος ,
 ἡ ὁποία ἐφ' ὅσον ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐσκόπει νὰ κτίσῃ τὸν
 Ναόν , αὐτὴ παίξασα ὡσανὺ παῖς ὅπῃ ἦτον , ἐκτίσσε αὐτῆ
 τι ἐκ λίθων , καὶ ἔλεγε τῷ πατρός της ,, ἕως σὺ χῶρον ἐ-
 σκόπεις , Τέως ἐγὼ πόλιν σοι ἐδειμάμην ” . Πατεῖς
 εἶναι αὕτη τοῦ Ἀνακρέοντος , τῶ ὁποῖον ἀπασα ἡ ποίησις
 εἶναι ἐρωτικὴ , καὶ ἠδεῖα . ὁμοίως καὶ τῆς Ἐρίνης , ἡ ὁποία
 σύγχρονος ἐσάθη Δίωτι τῷ Συρακυσίῳ , καὶ συνεγράφατο
 γλαφυρὸν ποίημα δωρικῆ διαλέκτῳ , καὶ ἐπηγράμματα , θα-
 ῦσα ἐπῶν 19 . Ἀφίσταται τῆς Χίος μίλια 71 . ὅσα καὶ
 ὑπὸ τῆς

ὑπὸ τῶν Ἐρυθρῶν. ὁ Ἰσμός τῶν Τηϊῶν, καὶ τῶν Ἐρυ-
 θραίων, Χαλκιδεῖς ἐκαλεῖτο, οἳ τινες ἐκατοίκων εἶδον τῶν
 Ἰσμῶν. καὶ οἱ μὲν Τηῖοι εἶχον τὸ Νότιον πλεῦρον τῶν Ἰσ-
 μῶν, οἱ δὲ Κλαζομεῖοι τὸ ἀπὸ βορρῆς, καὶ ἐσυνάπτοντο εἰς
 τὴν Ἐρυθραίων Χώραν. ὁ τόπος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Ἰσ-
 μῶν, εἶναι ὑποκρήμνος. ἔσω μὲν ἔχων τὴν Χώραν τῶν
 Ἐρυθραίων, ἔξω δὲ τῶν Κλαζομενίων. ὁ Ἰσμός ταύτης
 τῆς Χερσονήσου εἶναι σαδίων 50, ὁ δὲ περίπλευς ταύτης
 πλεῖον τῶν χιλίων, καὶ σχεδὸν εἰς τὴν μέσῃ αὐτῆς ἦσαν αἱ
 Ἐρυθραῖαι μεταξὺ τῆς Τέως, καὶ τῶν Ἐρυθρῶν ἦσαν πο-
 λίσματα, Γέραι, Τηῖον, εἶτα εἶναι τὸ Κώρυκον ὄρος ὑ-
 ψηλόν, καὶ κάτωθεν αὐτῆς εἶναι Λιμνὴν Κασύσης λεγόμενης,
 καὶ ἄλλος Λιμνὴν Ἐρυθραῖαν καλούμενος, καὶ τὰ Λησθήσια
 τῶν Κορυκαίων, οἳ τινες ἐσυνήθιζον εὐὰ πηγαίνουσι καὶ αὐ-
 τοὶ μὲν τὰ πλοῖά τε εἰς τὰς Λιμνοῦσας, ἐκεῖ ὅπου ἐπήγαυον καὶ
 οἱ ἄλλοι, διὰ τὴν ἀκροάζονται, τί ἔχουσιν ἐκεῖνοι οἱ ἄλλοι,
 καὶ πῶς πηγαίνουσι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀφ' ἧς δὲ καταλάμβανον, ἐ-
 πήγαυον κατ' αὐτῶν, καὶ τὰς ἐπάουσι, ὅτι τῶν ὁποίων ἐ-
 κράτιστε παροιμία, τῶν δ' ἄρ' ὁ Κορυκαῖος ἠκροάζετο" ἐπὶ
 τῶν βραχειουώτων λάθρα κατακούειν τῶν ἐν ἀπορρήτῳ
 διαλεγομένων. Πλησίον τῶν τῶν τόπων, καὶ τῶν Ἀρ-
 γύνης Ἀκρωτείς, κεῖται Νησίον, Ἀλόνησος καλούμε-
 τον. μεταξὺ τῶν Ἐρυθρῶν, καὶ τῶν ῥηθῆτος ὑποκρήμνος τό-
 πος, κεῖται ὁ Μίμας τὸ ὄρος, ὑψηλόν, εὐθηνον, καὶ πο-
 λυδένδρον. εἶτα ἦτον ἡ Κυβελία Κώμη, καὶ ἡ Μέλαινα
 ἄκρα, ἀφ' ἧς ἐκοπτον λίθους διὰ τὰς μύλους, ἡ ὁποία κοι-
 νῶς λέγεται Καρὰ Μπορνέ. Λέβεδος, κοινῶς Λεβδίτζι
 Ἰσάρ, πόλις παραθαλασσία, μὲν θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τῶν Ἐφέσων, μεταξὺ κειμένη τῆς Τέως, καὶ τῆς Κολο-
 φῶνος, καὶ κεῖθεν ἀφισαμένη 120. σαδίας, Κτίσμα Ἀν-
 δροπομπίας. εἰς αὐτὴν ἐόρταζον κατ' ἔτος ἀγῶνας, εἰς τι-
 μὴν τῆς Βάκχης, καὶ εἰς αὐτὴν ἐγένετο ἡ Συνόδος τῶν περὶ
 τὴν Διόνυσον Τεχνιτῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. κατὰ τὴν Λέβεδον
 κεί-

κεῖται τὸ Κοράκιον ὄρος, κοινῶς Κόρακας, καὶ νησίον ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπίσθλον, ὅτι αἰ ἔλαφος πλέεσσε νὰ ἔτικτον. κεῖται μεταξύ τῆς Τέω, καὶ τῆς Λεβέδα, καὶ καλεῖται Ἀσῆς, καὶ Ἀρκόννησος. ἡ δὲ Μυόννησος δεικνύεται εἰς τόπον ὑψηλόν, ὅπερ εἶναι ὡσαύτῃ Χερσονήσος, Ἀκρωτήριον ἔσσε μεταξύ τῆς Τέω, καὶ τῆς Σάμου. ἡ δὲ νυκτὶ Τζεσιμέ τὸ Φρέγιον, ἀντικρὺ τῆς Χίης κείμενον, εἶναι κτίσμα τῶν Τέρκων. Κολοφῶν, πόλις Παραθαλασσία, ἡ ὁποία ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Μπελβιδέρε καλεῖται, καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Σιγατζίκ, διάσημος ποτὲ, οὐ μόνον μὲ τὸ Μαντεῖον τῶ Κλαεῖς Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ γενέθλια τῶ Ὀμήρου. εἰς αὐτῷ ἀπέθανε Κάλλιας ὁ Μάντις. εἶχε τοπάλαι καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἐφέσου Μητροπολίτην. οἱ Κολοφῶνιοι ἐσάθηνσαν εὐδοξότατοι εἰς τὰς ἱππικὰς πολέμους, ὅπερ εἶδεις πόλεμος σχεδὸν ἐτελείτο, χωρὶς τῆς βοήθειας τῶν Κολοφωνίων, ἀφ' ὧν καὶ παροιμία ἐπεκράτησεν ἔχουσα ἔπος, „ τὸν Κολοφῶνα ἐπέθετο ” δι' ἧς εὐνοοῦμεν τὴν τελειότητα παντὸς πράγματος. οὐ μακρὰν τῆς Κολοφῶνος κεῖται τὸ Γαλλήσιον ὄρος, καὶ ἔπερον Κλάρος λεγόμενον. Κολοφῶν εἶναι ἀκόμη καὶ ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς τὸ ὁποῖον εὐγαίνει ποτὲ ὁ κάλλιστος χρυσὸς τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τῶ ὁποῖα χρυσῆ, Κολοφῶνα εἰώθασί λέγειν, παν ἄλλο εἶτι κρωτῶει. Κλάρος ὠνομάζετο καὶ τὸ Νεώριον τῶν Κολοφωνίων, κατὰ τὸν Εὐσάθ. Ὁ Στράβων πρὸ τῆς Κολοφῶνος τίθει τὸ δάσος τοῦ Κλαεῖου Ἀπόλλωνος, καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῶ. μετὰ τὴν Κολοφῶνα εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τοῦ Καύστρου ποταμοῦ. εἶτε ἡ Ἐφεσος, ἡ ὁποία λέγεται ὑπὸ τῶν Τέρκων Ἀγιασελίκ, πόλις τοπάλαι ὀπρανεσάτη, καὶ εὐδοξοπάτη, καὶ Μητρόπολις μεγάλη, πανυκτὶ δὲ εἰπίειον, τῆς ὁποίας Κτίτωρ ἐσάθη Ἀνδροκλος, ὁ γνήσιος υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἀθίων Κόδρου, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσεν εἰς Ἰωνίαν τὴν Ἀποικίαν τῶν Ἰώνων, ὑπερον δὲ καὶ τῆς Αἰολικῆς,

σήσας τὸν βασιλικὸν τε θρόνον εἰς τὴν Ἐφεσον. ἐκλήθη
 ὑπότινος τῶν Ἀμαζόνων, ἢ ὑπό τῶ ἐφείναι ῥήματος, ὡ-
 σαὺ ὅπερ ὁ Ἡρακλῆς ἀφίσεν εἰς τὰς Ἀμαζόνας τῶτον τὸν
 τόπον, ὑπό τῆς Μυκάλης ἀκρας ἕως τῆς Πιταΐνης. Ἄλ-
 λοι δὲ πάλιν λέγουσι νὰ ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων,
 μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος 40. ἔτη. ὁ Λιμὴν ταύτης
 ἔχει καὶ Φρέσιον ὄχυρόν, κτιθεὶς ὑπὸ τῶν Τέρκων, τὸ ὁ-
 ποῖον λέγεται ὑπ' αὐτῶν Κεσαύτασι. αὕτη ἡ πόλις τὸ
 παλαιόν ἦτον ἐν τόπῳ χαμηλῷ, διὰ τῆτο τὸν χειμῶνα κατε-
 ποντίθη, καὶ μυρίων ἀνθρώπων θανόντων, ὁ Λυσίμαχος
 μετετόπισε τὴν πόλιν εἰς ἄλλον ὑψηλότερον. εἰς αὐτὴν τὴν
 Ἐφεσον ἦτον ἐκεῖνο τὸ πολυθρύλητον, καὶ διάσημον ἔργον
 τῶν Ἀμαζόνων, ἦτοι ὁ Ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος, ὅσις κατεσ-
 κιδάθη ἐν ἔτεσι 40., ὑφ' ὅλης τῆς ἐλλάσσονος Ἀσίας. εἶ-
 χε τὸσῶν δ' ὑπρέπειαν μεγάλην, καὶ λαμπρότητα, ὥστε ὁ
 Ξέρξης κατακαύσας ὅλας τὰς Βῶμεις, καὶ Ναεὺς τῆς Ἀ-
 σίας, αὐτὸν μόνον διὰ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὸ κάλλος ὁ-
 πῆ εἶχε, δ' ἄλαβηθεὶς δὲν ἔκαψεν· ἀλλ' ὕστερον ὁ Ἡρό-
 στρατος διὰ τὴν ἀφήση παντοεινὸν ὄνομα τῆς κακίας τε, τὸν
 ἔκαψεν, τὸν ὁποῖον πάλιν οἱ Ἐφεσῖοι παρὰ δόξαν τῆς αὐ-
 τῶν πλάνης, ὠραιότερον ἀνωκοδόμησαν, ἐξοδύσαντες πρὸς
 τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆ, ἐ μόνην ὄλην τὰς τὴν περικεσίαν, ἀλλ'
 ἀκόμη καὶ τὰ σολίδια τῶν γυναικῶν τε. ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλ-
 λα, ὅπερ ἦσαν ἐνδον τῆ Ναεῦ, τὸ Εἶδωλον τῆς Ἐκάτης,
 ἦτον τὸ εἰσαίρετον, ὡσαὺ ὅπερ ἐκεῖνο τὸ μάρμαρον εἶχε τό-
 σην λάμψιν, καὶ λευκοφανῆ σίλψιν, ὥστε ὁ ἀνθρώπος ὁ
 θεωρῶν αὐτὸ, ἔμωρεν ἐκστατικός· Ἐκὰν ἔτος ὁ Ναὸς ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἐγεννήθη ἐν τῇ Πέλλῃ ὁ Μακε-
 δὼν Ἀλέξανδρος. εἰς αὐτὴν τὴν Ἐφεσον ἐγίνοντο αἱ συνά-
 ξεις τῶν Ἰώνων, καὶ αἱ Βελαί, καὶ τὰ Κεπίρια αὐτῶν. εἰς
 αὐτὴν ἐγενεῖν ἡ Τρίτη Οἰκεμεσικὴ Σύνοδος κατὰ Νεσορεῖα
 τῆ Ἀνθρωπολάτρε, ἐν ἔτει ὑπό Χρ. 431. εἰς τὸν καιρὸν τῆ
 Μικρῆ Θεοδοσίᾳ, εἰς τὴν ὁποῖαν ἦσαν Πατέρες 200. αὐ-
 τῶς

τὸς δὲ ὁ ἀσεβὴς Νεσόριος ἔλεγε τὸν Χριστὸν φίλον ἀνθρώπου, καὶ τὸ Θεὸν σαρκαγωγόν, καὶ τὴν Θεοτόκον, Χριστοτόκον, καὶ τὰ ἑξῆς. εἰς αὐτῆς τῆς πόλεως ἠνθίσαν ἄνδρες εὐδοξοὶ, ὁ Φιλόσοφος Ἡράκλειτος, ὁ Ποιητὴς Ἰππόναξ, ὁ Ἀρτεμίδωρος, τὰ ὁποῖα σάζονται βίβλοι περὶ Ἐνυπνίων, καὶ ἄλλοι, οἱ Ἐφέσιοι ἔχωντο Μαγικὰς Χαρακτῆρας, τὰς ὁποῖας μετεχειρίζετο καὶ ὁ Κροῖσος, δι' ὧν ἀπετέλουν τεράσια, κατὰ τὸν Εὐστάθιον. τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἐφέσε ἐπρωτοθεμελίωσεν ὁ Παῦλος Ἀπόστολος, εἶτα ἐστάθη εἰς αὐτὴν Ἐφορος ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μέχρι τῶν χρόνων τῶν Τραϊανῶν, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 101., κακεῖθεν ἀπέπη εἰς τὰς Οὐρανίους Μονὰς, μετ' ἄλλον ὅπως πρότερον εἰς τὸν καιρὸν τῶν Δομετιανῶν, ἐβάλλθη ἐν ἑλαίῳ ζέοντι εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τὰ ἑξῆς. ἀπέχει ἡ Ἐφεσὸς πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Σάμου νῆσος 30. μίλια, ἀπὸ τῆς Κολοφῶτος πρὸς μεσημβρίαν 25., καὶ 60. ἢ καὶ πλείονα ἀπὸ τῆς Σμύρνης πρὸς Νότον. δεῖσκονται καὶ Ἐπιγραφαὶ ἐν αὐτῇ, εἰς ὧν αὐτῇ, ἡ Βασιλὴ εἰμίμησεν Πόπλιον Αἴλιον Φλαβιανὸν Ἀπολλόδωρον Ἀσπυρῖδιον Φιλολόγον. τὰ δὲ Μνημεῖον κατεσκευάσεν Πόπλιος Αἴλιος Φλαβιανὸς Ζωῖλος ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν ζῆ, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐπιτεταὶ τὸ Τρωγύλιον ἄκρον, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῶν Ἡροδότων Μυκάλη λέγεται, καὶ κοινῶς Κάβο Σαμφῶν, ἢ καὶ Γατονῆσι, τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ἀπὸ τῆς Τρωγυλίας Νῆσος, κοινῶς Γατονῆσι λεγομένης, ἀντικρὺ ἔσσης τῆς Σάμου νῆσος, ἀπὸ τῆς ἑποίας ἀφίσταται πρὸς δυσμὰς 5. μίλια. τὸ δὲ Τρωγύλιον Ἀκρωτήριον ἀπέχει τῶν Σκενίων ἄκρων τῆς Ἀττικῆς 1600. σταδίους, κατὰ τὸν Στράβ. λέγεται ὑπὸ τῶν Τέρκων τῆτος ὁ Πορθμὸς, Δαρ Μπουγάζ. εἶτα εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῶν Μαιανδρῶν ποταμῶν, πλησίον τῶν ὁποίων ἦτον ποτὲ Μυῆς, πόλις τῆς Ἰωνίας, εἰς τὸ σύμφορον τῆς Καρίας, τὴν ὁποῖαν ἔκτισε Κυδρῆλος ὁ νόθος υἱὸς τῶν Κόδρων, κατὰ τὸ Στράβ. ἢ κατὰ τὸν Πασαρίαν αἰκιστῆς τῆς Μυῆντος ὁ Κυάρητος. οἱ κα-

παικοι ταύτης εὐοχλησύντες ποτὲ ὑπὸ πῶν κονώπων, με-
τοίκησαν εἰς τὴν Μίλητον, αὐτῷ ἐχάρισεν ὁ Ἀρταξέρ-
ξης τῷ Θεμισοκλεῖ, διὰ ἔξοδα πῶν ὀφωνίωντε. τέσσαρα γὰρ
διαξέμακρα ταύτης, ἦτον Κάμη Καρκή, Θυμβεία λεγο-
μένη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι Σπήλαιον ἱερὸν, Χαράνειον
λεγόμενον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὀλεθρεῖς ἀποφορὰς, δι' ὧν
θνήσκουσι τὰ ἐν αὐτῷ κρεμασύντα πτηνά.

3. Μετὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς Μαιανδρῆς ποταμ. ἀρχεται
τὸ Παράλιον τὸ ἐκτεινόμενον κατὰ τὸ Μυρτῶν Πέλα-
γος, εἰς τὸ ὁποῖον Παράλιον κεῖνται αἱ πρὸς θάλασσαν
πόλεις τῆς Καρκίας, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἐν τῷ πρὸς αὐ-
τῆς κεφ. δεῖ ἀνεπτύξαμεν, φυλάττοντες τὴν ἀρμοδίαν τά-
ξιν αὐτῶν. διὰ τὸ ταυτῷ πρὸς αὐτῶν λέγομεν. Πύρρα,
πόλις ποτὲ σμικρὰ, κειμένη ἐπὶ πολὺ σμακρὰ τῶν ἐκβολῶν
τῆς Μαιανδρῆς. εἶχε καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου. λέγεται κοι-
νῶς κατὰ τὸν Μολέτιον Δαιμονάγε. Πύρρα λέγεται ὑπὸ
τῆς Πλιγίης καὶ Νήσος σμικρὰ ἐν τῇ Κεραμικῇ Κόλπῳ
τῆς Δωείδος. Ἡράκλεια πρὸς Λάτμω, ἡ ὁποία καὶ Κα-
ρκή λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐρέλ. τινὲς λέγου-
σιν, ὅτι αὕτη γὰρ εἶναι τὰ Παλάτια, καὶ ἄλλοι ἄλλως.
αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ Λάτμος, ὡσαύτ' ὅπως κεῖται πλησίον τῆς
Λάτμης ὄρεος, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Λατ-
μικός. εἶχε καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σταυροπόλεως
Μητροπολίτην. Μίλητος, κοινῶς Μέλασο, ὑπὸ δὲ τῶν
Τούρκων παλάτ' Ἐχί, πόλις ποτὲ διάσημος, καὶ ἐπιφανε-
στάτη, μετ' ἄλλοις Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μυρέων Ἀρχιεπίσ-
κοπον, ταυτῷ δὲ σμικρὰ μετ' ἄλλοις Φρέιον, καὶ μετ' ἄλλοις χαρη-
τικὸν, ἀπέχεσσα πῶν ἐκβολῶν τῆς Μαιανδρῆς πρὸς Μεσημ-
βείαν 8. μίλια. ἐκαλεῖτο τοπάλαι Πιθυῖσα, Ἀνακτο-
εῖα, καὶ Δελεγίς κατὰ τὸν Πλίνιον, κτιθεῖσα ἐν ἐκείνῳ
τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν καὶ ἡ Κύζικος, ἡ παλαιὰ δηλαδὴ ὑπὸ
τῶν Κρητικῶν, ὅχι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὅπως εἶναι πόρις,
ἀλλ' ὀλίγον ὑπὲρ θαλάττης, εἰς τὴν ὁποίαν ἔφερον οἰκί-
στον.

τορας ὁ Σαρπηδῶν ἐκ τῆς Κρητικῆς Μιλίτε, ὑπο' τῆς ὀ-
 ποίας κ' ἠνομάθη. ὁ δὲ 'Ουίδιος λέγει βιβλ. ζ'. τῶν Με-
 ταμορφ. νὰ ἐκλήθῃ ὑπο' Μιλίτε τὸ Κτίτορος. τὴν δὲ νέαν
 Μίλητον ἐτείχισαν οἱ περὶ Νηλέα, ἡ ὁποία ἔχει τέσσα-
 ρας λιμένας. αὕτη ἦτον τοπάλαι πόλις ἀξιόλογος, κ' εἶ-
 χε πλῆθος ἀνθρώπων, κ' ἀπ' αὐτῆς συωκίδησαν πολλαὶ
 πόλεις, κ' τόποι, κ' νῆσοι. ἀκόμη καὶ διάσημος διὰ τοῦ
 χρησθεῖα τὸ 'Απόλλωνος. ἐξ αὐτῆς ἦνθησαν Θαλῆς, ὁ εἰς
 τῶν ἑπτὰ Σοφῶν τῆς 'Ελλάδος, 'Αναξίμανδρος, 'Αναξιμέ-
 νης, 'Εκαταῖος, Αἰχωνίης ὁ 'Ρήτωρ, κ' τὰ ἑξῆς. Πατεῖς
 εἶναι αὕτη κ' τὸ Κάδμα, ὅστις ἐσάθη πρῶτος Λογογράφος,
 γράφας τὴν 'Ισορίαν τῶν Μιλησίων. ὁμοίως κ' τὸ Μυσικὴ
 Τιμοθέα. οἱ πολῖται ταύτης πόσον ἐδόθησαν ποτὲ εἰς τὰς
 τρυφὰς, κ' ἡδονὰς, ὥστε 'Αριστέδης ὁ Φιλόσοφος ἔγραψε
 βίβλος περὶ τῆς ἀσελγίας αὐτῶν. τὰ ἔθνη τῆς Μιλίτου
 εἶναι εἰς τιμῶν. τοπάλαι ἦσαν εἰς τιμῶν καὶ αἱ εἰρωμαῖ
 ταύτης. οἱ Μιλήσιοι ἐσάθησαν ποτὲ ἰχυροὶ ἐν τοῖς πο-
 λέμοις, κ' πολλὰς πόλεις ἔκτισαν κατὰ τὸν Στράβ. εἰς τὰς
 ὁποίας ἔφησε τὸ Μαντεῖον, ὅταν ἐρώτησαν, διὰ νὰ βοη-
 θήσωσι τῶν Σαμίων εἰς τὸν πόλεμον, ὅπερ ἠθέλον νὰ κά-
 μν. „ παλαιότερον ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι”. πλησίον τῆς
 Μιλίτε εἶναι τὸ Ποσειδῖον 'Ακρωτήριο, τὸ ὁποῖον ὑπο'
 τῶν 'Ιταλῶν Κάβο Μελάσο καλεῖται, κ' πόλις ποτὲ τὸ
 αὐτὸ ὀνόματος, περὶφημος διὰ τῶν Μαντεῖα πρότερον τῶν
 Βραγχιδῶν, ὑπερον τῶν Διδυμῖα 'Απόλλωνος. πρόκειται
 τῆς Μιλίτε κ' νῆσος ἡ Λάδη, κοινῶς 'Ιάδα, κ' ἄλλα Νη-
 σία, τὰ ὁποία Τραγαῖα καλεῖται, καὶ κοινῶς Φανάει.
 'Ιασος, κοινῶς 'Αγιος Πέτρος, πόλις ποτὲ μεταξύ κειμέ-
 νη τῆς 'Εφέσα πρὸς βορέαν, καὶ τῆς Μιῦδα πρὸς μεσημ-
 βείαν. πόρρω ἀφ' ἑκατέρας 40. μίλια, τῆς δὲ Μιλίτε
 15., κ' 55. τῆς 'Αλικαρνασσῆ πρὸς βορέαν. ἀπ' αὐτῆς ἐκ-
 λήθη κ' ὁ Κόλπος 'Ιάσιος, ὅστις κοινῶς λέγεται Κόλφο
 τῶν 'Αγίων Πέτρων. εἶχεν αὕτη κ' θρόνον 'Επισκόπου
 τῶν

E. I. Δ. Π. Κ. Τ. Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὸν Σταυροπόλεως Μητροπολίτην. Βαργυλία, ἥτις καὶ Βάργιλλα, καὶ Βάργιλλαι λέγεται, καὶ κοινῶς Βαρέλλια, πόλις τοπάλαι μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Σταυροπόλεως Μητροπολίτην. τανυῦ δὲ Κώμη κειμένη πρὸς τὸ Βάργυλον ὄρος, ἀφ' ἧς τὴν ὀνομασίαν ἔλαβεν. ἢ κατ' ἄλλως, ἐκλήθη ὑπὸ Βαργύλα τῆ ὀπαδῆ τῆ Βελλεροφόντε. ἐστάθη αὕτη ἡ πόλις εὐδοξος, καὶ εἶς αὐτῆς ἦτον Πρώταρχος ὁ Ἐπικούρειος. ἔχει λιμένα, Βαρέλλια κοινῶς καλούμενον. Μυῦδος, κοινῶς Μοντεσέ, πόλις τανυῦ πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ ἑρόνος τῆ Σατράπου. εἶχε ποτὲ καὶ ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σταυροπόλεως Μητροπολίτην. μεταξύ ταύτης, καὶ τῆς ἀνωτέρας Βαργυλίας κεῖται ἡ Καρυαῖδα Λίμνη, καὶ Νῆσος ὀμώνυμος ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐκατοίκον οἱ Καρυανδεῖς, καὶ μέχρι τῆδε περατῶται ἡ Ἰωνία, μεθ' ἣν ἔπεται ἡ Δωεῖς, ἀπαιρημένη καὶ αὕτη εἰς τὴν Καεῖαν.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι.

Περὶ τῆς Δωείδος.

1. **Τ**ὸ λοιπὸν παράλιον, τὸ κείμενον μεταξύ τῆς ἀνω ῤηθείσης Ἰωνίας, καὶ τῆς Λυκίας, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἑξασίαν τῆς Βασιλέων τῆς Καεῖας διετελεῖ, Δωεῖς ἐνομάζεται, ἡ ὁποία εἶναι καὶ αὕτη μία Ἐπαρχία τῆς ἰδίας Ἀσίας, τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ὑπὸ τῆς Δωρέων, οἱ τινες ἦλθον ἀποικοὶ εἰς ἐτατον τὸν ὄπον, ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ Δωείδος, ὡσπερ καὶ οἱ Ἰωνες, καὶ οἱ Αἰολεῖς. οἱ δὲ Δωεῖς ἐκλήθησαν ὑπὸ Δῶρα τῆ ἧς τῆ Ποσειδῶνος, κατὰ τὸν Ἰσίδωρον.

2. Πόλις λοιπὸν παραθαλάσσια τῆς Δωείδος μετρῶνται αὐταί, μετὰ τὴν Σκοπίαν ἀκρᾶν, ἡ ὁποία κοινῶς Κάβο Τουρναλί λέγεται εἶναι ἡ Ἀλικαρνασός, κοινῶς λεγομένη Μποδρέμ· αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ζέφυρα, καὶ Ζε-

Ζεφύριον, κειμένη εἰς τὸ παράλιον τῆς Κεραμικῆς Κόλπης, τὸν ὁποῖον οἱ Τῦρκοι Μποδρέμ Μπογαζ καλεῖσιν, ὡσαύτῃ καὶ τὸν ἀνώτερον Λατρικὸν Δαρμπογαζ, ὡς εἴρηται. εἰς αὐτῶν τῶν πόλιν ἦτον τοπάλαι ὁ θρόνος τῆς Βασιλείων καὶ Δυναστῶν τῆς Καείας, ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας ἐβασίλευσε καὶ ὁ Μαύσωλος. εἰς τιμὴν τῆς ὁποίας ἐκτίσθη ἡ γυνὴ τῆς Σεμίραμις, ἡ κρείττον Ἀρτεμισία τὸν πολυθρύλητον τάφον, Μαυσώλειον ὀνομασθέντα, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θεάματα. εἶχε ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σταυροπόλεως Μητροπολίτῳ. Πατεῖς τῆς Ἡροδότου τῆς συγγραφέαντος τὰς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας, καὶ ἄλλα ἀξιόλογα, ὅσις ἀποικίθη ὁμοῦ μετὰ τὰς ἄλλας Ἀλικαρνασεῖς εἰς τὸ Θέριον τῆς Ἰταλίας. ὁμοίως καὶ τῆς Διονυσίας τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, τῆς συγγραφέαντος τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας, καὶ τῆς ἄλλης Διονυσίας τῆς ἐπωνομασθέντος Νεωτέρας, ὅσις ἤκμασαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, γράφας 36. βίβλους τῆς Μισικῆς Ἱστορίας, καὶ τὰ ἕξῃς. ὤρισαν τῆς Ἀλικαρνασῶν καὶ οἱ Μαλτέζοι, μετὰ τὸ κυριεῦσαι τῆς Ῥόδου. εἰς αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ Σαλμακίς Κρήνη, διαβεβλημένη ὡς μαλακίζουσα τὰς πίνοντας, τῆς τετέστι τὰς ἀποτελεῖν εἶναι γυναικώδεις. φέρκεται τῆς Ἀλικαρνασῶν, ἡ Ἀρκόνησος. ἀπὸ τῆς Ἀλικαρνασῶν μέχρι τῆς Μιυῶν εἶναι Ἀκρωτήρια. α. Τερμέριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀντίκειται ἡ Σκανδαρία ἄκρα τῆς Κ.ῶ, ἀφισαμένη τῆς σερραῆς 40. σταδίους. β. ἡ Ἀσυπαλαία ἄκρα, καὶ γ. Ζεφύριον ἄκρον, πλησίον τῆς Μιυῶν. ἀφίσταται τῆς Ἰάσου πρὸς νότον 70. μίλια, ὅσα καὶ τῆς Κνίδος πρὸς βορέαν. Κέραμος, πόλις ποτὲ μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σταυροπόλεως, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Κόλπος Κεραμικός ἐκλήθη. Κνίδος, πόλις ποτὲ, κειμένη εἰς τὸ τελευταῖον ἄκρον τῆς Χερσονήσου, καθ' ὃ μέρος ἐκτείνεται εἰς τῆς θάλασσαν, τετιμημένη εἰς θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σταυροπόλεως Μητροπολίτῳ. αὕτη ἡ πόλις τοπάλαι ἦτον μία τῆς πρώτων, καὶ ἐνδόξων, ἡ ὁποία

ποία τανυῦ κατά τινας λέγεται κοινῶς Σταδιά, ἀπέχουσα
 τῆς Ἀλικαρνασσῆ 30. μίλια. ἄλλοι δὲ λέγουσι 70. εἰς
 αὐτῶν τῶν πόλιν ἦτον Ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης, ἔργον
 τῆ Πραξιτέλης, τιμῆς μεγάλης, ἢ ὅποια Ἀφροδίτη ἐπέ-
 βετο ὑπὸ τῶν Κνιδίων τὰ μέγιστα. Κνίδιοι ἐσάθισαν ὁ
 Κτισίας, ὅστις δαλωθεὶς ὑπὸ πῶν Περσῶν, ἰάτρούσε τὸν
 Ἀρταξέρξην, καὶ τὰ ἐξῆς. Εὐδοξος ὁ Μαθηματικός, Ἀ-
 γαθαρχίδης, Θεόπομπος, καὶ τὰ ἐξῆς. ἔχει αὐτὴ ἡ πό-
 λις λιμενίας δύο, φέρκεται τῆς Κνίδος νῆσος ἑπτασάδιος
 τῶν περιμέτρων. Κνῖδος καλεῖται ὁμοίως, καὶ τὸ ἐκεῖσε
 Ἀκρωτήριο, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται μεταξύ τῆς Νοτίας Ἀ-
 κρας, καὶ τῆς Δυτικῆς ὡσαύτῃ Χερσονήσος, ἀντικρὺ τῆς Νι-
 σύρας νῆσου, κοινῶς καλέμενον Κάβο Κελό. αὐτὴ δὲ ἡ
 Χερσονήσος βρέχεται ὑπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Ῥιδιακῆς
 Πελάγους, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Ἀκρωτήριο καλέμενον Ὀ-
 νυ Γνάθος, καὶ μετὰ τῆτο Λώρυμα, πόλις μὲ θρόνον πο-
 τὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σταυροπόλεως Μητροπολίτῳ. με-
 ταξὺ τῶν Λωρύμων, καὶ τῆς Κνίδος εἶναι τὸ Κνωδὸς Σῆμα.
 αὐτὴ ἡ Παραλία εἶναι τραχεῖα, ἔχουσα καὶ ὄρος ὑψηλότε-
 ρον πῶν ἐν αὐτῇ ἄλλων, εἰς τῆ ὁποία τῶν κορυφῶν ἦτον
 Φρέιον, Φοῖνιξ λεγόμενον. μετὰ τὰ Λώρυμα εἶναι Κρη-
 σα λιμὴν. εἶτα Φοῖνιξ Χαρίον. ἔπειτα Φῶσκα, ἢ καὶ
 Φύσκος πόλις σμικρὰ ποτὲ κειμένη μεταξύ τῶν Λωρύμων,
 καὶ τῆς Καύνης, ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου. μετὰ ταύτῃ ἀκολου-
 θεῖσιν αἱ ἐκβολαὶ τῆς Κάλβιος ποτ. ὅστις ποτὲ εἶχεν ἀ-
 νάπλυν. μετὰ τῆτον εἶναι Καῦνος, πόλις ποτὲ, κοινῶς
 Ῥόσα, ἢ ὅποια εἶχε Νεώρια, καὶ κλειστὸν λιμενία. ἦτον
 δὲ νοσερὰ διά τε τὰ καύματα, καὶ τὰς κατὰ καιρὸν ἀφθόγους
 καρπῆς, τῆς ὁποίας τὰς κατοίκους ἰδῶν Στρατόνεικος ὁ
 Κιθαριστῆς χλωρῆς, εἶπε, τῆτο εἶναι ἐκεῖνο, ὅπῃ λέγει
 ὁ Ποιητῆς, οἷηπερ φύλλων γυνεή, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν. ὅ-
 περ ἀκέσαντες οἱ Καῦνιοι, καὶ μέμφαντές τον, ὅτι διασύρει
 τῶν πόλιν τας, πῶς εἶναι νοσερὰ, αὐτὸς πάλιν ἀσειότερον
 τὰς

τὴς ἀπεκείθη, εἰπὼν, πῶς ἤθελα εἶπῃ ἐγὼ τὴν πόλιν
 σας νοσερῶν, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπω τὴς νεκρῶς νὰ ἀξι-
 παύσιν; Ἀπέχει τῆς Ρόδου πλεῖον τῆς 50. μιλίων. αὐτῶ-
 ταύτης ἦτον Φρούριον Ἰμβρος λεγόμενον, κληθεὶς ἄπο τῆ
 Κτίτορος. κεῖται ἡ Καῦνος κατὰ τὸν Γλαῦκον Ποταμόν.
 καὶ μέχει τὰδε ἄποπερατῆται ἡ Δαυεῖς, καὶ αἱ παραθαλάσ-
 σιαι πόλεις τῆς Καρίας. πᾶσαι ἐν αἱ ῥηθεῖσαι Ἐπαρ-
 χίαι ἀξιοῦνται εἰς τὴν ἰδίως Ἀσίαν.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Α΄.

Περὶ τῆς Λυκίας.

1. Ἡ Λυκία λέγεται ὑπὸ τῆς Τέρκων Ἀἰδινελί, ἡ ὁ-
 ποία εἶναι μία Σατραπεία τῆς Ἀσίας, ἀξιογραφουμένη
 ὑπ' ἄλλων τινῶν εἰς τὴν ἐλάσσονα Ἀσίαν. ἐκλήθη ἄπο
 Λύκας τῆς ἡς τῆ Πανδίωνος, ἣτις ὠνομάζετο (κατὰ τὸν
 Στέφ.) καὶ Ὠγυγία, καὶ μέρος αὐτῆς τὸ ἀπὸς Βορρῶν, Μυ-
 λιάς. ἀξιοῦνται ἄπο μὲν μεσημβρίας, ὑπὸ τῆς ἀπ' αὐ-
 τῆς κληθεῖτος Λυκίας, ἡ Λυκιακῆ Πελάγος, ἄπο δὲ δυ-
 σμῶν, ὑπὸ τῆς Καρίας. ἄπο ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Παμφυ-
 λίας, καὶ ἄπο βορέως ὑπὸ τῆς Φρυγίας.

2. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Λυκίας εἶναι ὁ Κράγος, κείμε-
 νος κατὰ τὴν παραθαλασσίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας κεῖται ὁ
 Ἀντίκραγος, ἕτερον ὄρος κοινῶς Γοραῦτε καλούμενον, οὐ
 μακρὰν τῆς Λιμύρας ποτῆ. Λέγουσιν ὅτι ὁ Κράγος νὰ εἶναι
 μέρος τῆς Χείμαιρας τῆς ὄρης, τὸ ὁποῖον ὄρος ἡ Χείμαιρα
 δηλαδὴ, εἰς τὰς νύκτας τῆς καλοκαιρίας, ἀγάζει καπνὸν,
 καὶ φλόγα. λέγουσι δὲ αὐτὴν τὴν φλόγα ν' ἀνάπτῃ μὲ τὸ
 κερὸν, καὶ νὰ σβύεται μὲ τὴν γλῶσσαν, καὶ μὲ τὸν χόρτον, κα-
 τὰ τὸν Πλίνιον, ἐκ τῆς Κνιδίης Κηπίης. πρῶτον εἶπετο τὸ
 ὄρος ἦτον ἀκατοίχητον, ὁ δὲ Βελλεροφόντης τὸ ἔκαμε νὰ κα-
 τοικεῖται, τὸν ὁποῖον μυθολογοῦσι νὰ ἐφόνησεν ἐκεῖνο τὸ
 ζῶον, ὅπερ ἦτον ἐκ τελῶν φύσεων, κατὰ μὲν τὰ αὐτῶν μέ-
 ρη

ρη λέων, κατὰ δὲ τὰ κάτω, δράκων, καὶ κατὰ τὸ μέσον αἰξ. οὐκ ἔστιν εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῶν τῶν ὄρεων ἑκατοῖκον λέοντες, εἰς τὴν μέσῳ ἔβροσκον αἰγες, καὶ εἰς τὴν ὑπώρειαν δράκοντες, καὶ ὄφεις. Ἡ καὶ ἔτι, ἡ Χείμαιρα θυγάτηρ ἦτον Ἀμιδοδώρα τῆς Λυκίας, καὶ εἶχεν ἀδελφὸς Λέοντα, καὶ Δράκοντα, οἱ ὅποιοι ἀνῆραν τὴν παριόντας, καὶ διὰ τὴν ὁμοιοτητα αὐτῶν, τὴν ἐκάλεσαν Τεικέφαλον Θεῖον, διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, πυρίπνευ. τέως ἐν ἀπαντήσας ὁ Βελλεροφόντης, τὸν μόλυβδον ἐμβάλλει εἰς τὸ στόμα τῆς, ἦτοι τὸν χαλινὸν τῆς δεξιᾶς. προσέτι Τεικέφαλον Θεῖον ὠνομάζετο, ὡσαύτῃ ὅπως ἐπολέμει πρόθεον ὁ λέων, ἐκ τῶν ὀπιθίων ὁ δράκων, καὶ κατὰ τὸ μέσον ἡ Χείμαιρα. ἰδίως δὲ Χείμαιρα λέγεται, Φάραξ τις ἐν τέτοις τοῖς ὄρεσιν, ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν ἀνατείνουσα. πλησίον τῆς Κράγης ὄρεων κεῖται ὁ Μασίκυτος τὸ ὄρος, ὅσις καὶ Μασικύτης λέγεται, καὶ ὑπὸ τῆς Στράβ. Κλίμαξ, μεταξύ τῆς Λυκίας πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Παμφυλίας πρὸς ἀνατολᾶς, χωρίζον ταύτας πρὸς Ἐπαρχίας ἀπ' ἀλλήλων, κατὰ τὴν Παραλίαν κείμενον, καὶ τὰ ἔξῃς. Ποταμοὶ δὲ τῆς Λυκίας εἰσὶν ἔτι, ὁ Ξάνθος, ὅσις ὑπὸ τῆς Στράβ. Σίρβις ὀνομάζεται, καὶ ὑπὸ τῆς Πλινίας Γλαῦκος, καὶ κοινῶς Σίρβι. τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τῆς Κάδμης ὄρεων, καὶ ποτίζων τὴν Ξάνθον πόλιν. εἰσέρχεται εἰς τὸ Λύκιον Πέλαγος, ὁ Λίμυρος, Λόρυμος ὑπὸ τῆς Στράβωνος καλούμενος, ὅσις διὰ τῆς Λιμύρας πόλεως τρέχων, ἀφισαμνήης τῶν αἰγιαλῶν 20. σταδίους, εἰσέρχεται εἰς τὸ Λύκιον Πέλαγος.

3. Πόλεις παραθαλάσσιαι τῆς Λυκίας μετρήνται αὐταί. μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἀνωτέρω Καῦνον, Κάλινδα, πόλις ποτὲ, ἣτις καὶ Κάλυμνα ὑπὸ τῆς Στράβ. λέγεται, καὶ Κάλυδνα ὑπὸ τῆς Πλινίας, καὶ κοινῶς κατὰ τὸν Μολέτιον Λαγῆλαι, εἶτα Λύδαι, πόλις ποτὲ, ἣτις καὶ Χύδαι ἐκαλεῖτο. Καρύα, πόλις ποτὲ, καὶ μετὰ ταύτῃ Δαίδαλα, πόλις ποτὲ, ἣτις κατεσκάφη. καὶ Τέπος, ἡ καὶ ὄρος πλησίον αὐτῆς

αυτῆς κοινῶς λεγόμενος Οὐρλίε . ἐκλήθη ἔτι, καὶ τὸ
 Δαιδάλε, τὸ ἐκεῖ ταφύτος . Τελμησός, ἣτις καὶ διὰ τὴν
 ἰῶτα γράφεται, πόλις ποτὲ μεθ' ἑσέον Ἐπισκόπε ὑπὸ τὸν
 Πέργης Μητροπολίτην . αὕτη εἶναι πέρασ τῆς Λυκίας
 ἀπ' ἀνατολῶν, ἀπὸ τῆς ὁποίας παρανομάσθη καὶ ὁ Κόλπος
 Τελμησίου, εἶναι καὶ ἄκρα Τελμησίς λεγομένη . εἴτα εἶναι
 αἱ ἐκβολαὶ τῆς Ξαίθης Ποταμοῦ, καὶ μετὰ ταύτας, τὰ Πα-
 ταρα, πόλις τὸ αὐτὸ ὄνομα μέχρι τῆς νυκτὸς φυλάττωσα, κτί-
 σμα Πατάρη τὸ ἕξ τῆς Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς καὶ ἐκλήθη, τὴν
 ὁποίαν ἀυξήσας Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, Ἀρσινόην ὠ-
 νόμασεν . εἰς αὐτὴν πεπάλαι ἦσαν πολλὰ Ἱερά, καὶ Ναοὶ
 τῶν Εἰδώλων, ἀπὸ τῶν ὁποίων εἰς αὐτὴν ἦτον τὸ Μαν-
 τεῖον, ἦτοι ὁ ναὸς τῆς Ἀπόλλωνος, παραπλήσιον μετὰ τὸ Δελ-
 φικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐλάμβανον τὰς χρησμοὺς τὰς ἕξ μῆ-
 νας μόνον τῆς χειμῶνος, εἰς δὲ τὰς λοιποὺς ἕξ μῆνας τὰ
 καλοκαίρια, ἐμαντόλοντο εἰς τὴν Δῆλον νῆσον . ὄθον καὶ
 Παταραῖος ὠνομάζετο ὁ Ἀπόλλων . αὕτη ἡ πόλις εἶχε καὶ
 θρόνον Ἐπισκόπε ὑπὸ τὸν Μυρέων Μητροπολίτην . ἔχει
 καὶ Λιμύνα καλόν . Ἀντίφελλος, πόλις ποτὲ μεθ' ἑσέον Ἐ-
 πισκόπε ὑπὸ τὸν Μυρέων Μητροπολίτην, τὴν ὁποίαν λο-
 γιάζουσι τινὲς νῦν εἶναι ὁ Φοίνικας . Ἀνδριάκη, κοινῶς Κά-
 καβα, ἢ κατ' ἄλλως Πόρτο Γέροντα, πόλις ποτὲ ἀφισα-
 μὴ τῶν Μύρων 4. μίλια . Ἀπέρρῃαι, κοινῶς Φοίνικας,
 πόλις ποτὲ, πλησίον τῶν ἐκβολῶν τῆς Λιμύρης Ποταμοῦ .
 εἴτα εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῆς Λιμύρης ποταμοῦ, καὶ μετὰ ταύτας,
 ἡ Ἱερά ἄκρα, ἡ ὁποία κοινῶς Κάβο Χελιδόνεια λέγεται,
 ὀνομαθεῖσα ἀπὸ τῶν Χελιδονείων νήσων, αἱ ὁποῖαι εἶναι
 πῦν ἀριθμὸν τρεῖς, τραχεῖαι, πάριστοι τὸ μέγεθος, διέ-
 χουσαι ἀπ' ἀλλήλων, ὅσον πρὸς τὰ σαδίους, τῆς δὲ γῆς ἀφι-
 σάμεναι σαδίους ἕξ . Ἰσέον, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς ῥηθούτων
 Δαιδάλων, μέχρι ταύτης τῆς Ἱεράς ἄκρας, καὶ τῶν Χελι-
 δονείων νήσων, ὁ ὄθρος τῆς Λυκίας εἶναι τραχὺς, καὶ
 χαλεπός, ἀλλὰ σφόδρα ὀλίμενος . καὶ ἐν τῇ μεταξύ αὐ-
 τῶν,

τῶν, παράκεινται νησία πολλά, ἅπὸ τὰ ὅποια τὸ μεγα-
λῆτερον εἶναι ἢ Κιθρήνη νῆσος, ἔχουσα καὶ πόλιν τῆ αὐτῆ
ὀνόματος, ἢ ὅποια κοινῶς Κασσιόπειζο καλεῖται. Ὀλυμ-
πος, πόλις ποτὲ μεγάλη, ὑπὸ τῷ Ἰπώρειαν τῆ ὀμανύ-
μα αὐτῆ ὄρος, τὸ ὅποιον ὄρος καὶ Φοινικῆς καλεῖται. Φα-
σηλῆς, κοινῶς Φιόντα κατὰ τὸν Μολέτ. αὐτὴ καὶ Πιτυῆσα
ἐλέγετο κατὰ τὸν Στέφ. ἔσμακραν τῆ Κράγος ὄρος κει-
μνή κατὰ τῷ Παραλίαν, κτιθεῖσα ὑπὸ Μόψα τῆ Βα-
σιλέως τῆ Ἀργείων, μετὰ τῷ Ῥώμιω 60. ἐπὶ κρησφύ-
γετον τῆ πειρατῶν, διότι κειμνή εἰς τόπον δύσβατον,
δυσπολέμητος ἦτον. αὐτὴ ἢ πόλις ἐσάθη ἀξιόλογος, τρεῖς
λιμνῆς ἔχουσα, καὶ Μαντεῖον ποτὲ τῆ Ἀπόλλωνος, καὶ
θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μυρέων Μητροπολίτῳ, καὶ
λίμνῳ τῆ αὐτῆ ὀνόματος. ὑπέρεται δὲ αὐτῆς, τῆ Σό-
λυμα ὄρος, καὶ Τέρμιος, πόλις Πιασιδική, δι' ὧν ἢ ὑ-
πέρβασις εἰς Μιλιάδα. καὶ αὐταὶ μὲν αἰ ρηθεῖσαι
πόλεις τῆς Λυκίας εἰσὶν ἅπασαι παραθαλάσσιαι.

4. Μεσόγειοι δὲ πόλεις τῆς Λυκίας, αἰ ἐφεξῆς ρηθη-
σόμενα. πρῶτὴ μὲν τὸν Κράγον τὸ ὄρος, Κύδνα, Κράγος,
Σύμβρα, Ὀκτάπολις, Κόμβα, Σίδυμα, Πεινάρα, ἢ
τις καὶ Πίναρα λέγεται, μία τῆ εἰς τῆ Λυκία μεγίστων
πόλεων, καὶ ὠραίων, φυλάττωσα μέχρι τῆ νῦν τὸ αὐτὸ ὄνο-
μα, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μυρέων
Μητροπολίτῳ. Ἀράξα, Τλῶς, κειμνή πρὸς τὸν Τλῶον
ποτ. πόλις ποτὲ μεγάλη, μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν
Μυρέων. ἐκλήθη ἅπὸ τῆ Τλῶ τῆ Μιλησίς, κατὰ τὸν Στεφ.
Ξανθός, πόλις ποτὲ μεγάλη, ἢ τις καὶ Ξανθόπολις εἰς τὰ
παρακτικὰ τῆ Συνοδῶν γράφεται, κτιθεῖσα ἅπὸ Ξανθοῦ
τῆ Κρητὸς, κειμνή ἔσμακραν πολὺ τῆ Πατάρων, καὶ
ἀπέχουσα τῆ ἐκβολῶν τῆ Ξανθοῦ ποτ. 70. σταδίους, ὑφ' ἧ
καὶ ποτίζεται. εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μυρέων.
λέγεται κοινῶς Ξάντο, ἢ καὶ Σίρβι. πρὸς δὲ τῆ Μασικύ-
τῳ ὄρει δεῖσονται πόλεις αἰδε. Κορυδαλλός, Σαγαλασ-
σός,

σός, κὶ Σελγησός ὑπὸ τῷ Στράβ. πόλις ποτὲ μὲ θρόνον
 Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀντιοχείας Μητροπολίτιν, κτιθεί-
 σα ἐν Δόφῳ, τανυῦ εἰπειον. ἀπέχει τῆς ἐν Φρυγίᾳ
 Ἀπαμείας πρὸς Εὐρόνοτον 30. μίλια. Ῥοδία, κὶ Ῥοδιό-
 πολις, ἔσμακραὺ κειμένη ἀπὸ τῷ Λιμύρῳ ποταμῷ κὶ ἀφι-
 σαμένη τῷ αἰγιαλῷ πρὸς βορέαν, 30. μίλια, κὶ 20. ἀπὸ
 τῷ Μύρῳ. ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ἀποικίας τῶν Ῥοδίων. εἶχε κὶ
 θρόνον Ἐπισκόπου. Ἀρσύδας. Φελλός, πόλις ποτὲ μὲ
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μυρέων. Μύρα, κοινῶς Στρά-
 μιτα, πόλις μεγάλη, εἰς θρόνον Μητροπολίτε τιμηθεῖ-
 σα, ὑφ' ὃν ὑπετέλῃν ποτὲ 36. Ἐπίσκοποι, κειμένη ἐπά-
 τῳ ὑψηλῷ Δόφῳ, ἔσμακραὺ τῷ Λιμύρῳ ποταμῷ. κὶ ἀπέ-
 χουσα τῆς θαλάσσης 20. σταδίου. Λιμύρα, πόλις μικρὰ
 μὲ θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μυρέων, πόρρω τῶν
 Μύρων 20. σταδίου. τῆς δὲ Μυλιάδος Χώρας, ἡ ὁποία εἶ-
 ναι τὸ βόρειον μέρος τῆς Λυκίας πόλεις μετρῶνται αὗται.
 Ποδαλία κειμένη πρὸς τὰς πηγὰς τῷ Ξανθῷ ποταμῷ. Νί-
 σα, Χῶμα, κοινῶς ὑπὸ τῶν Τέρκων Κῶμ, πόλις μὲ
 θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μυρέων. Κόνδυβα. ὁ-
 μοίως κὶ ἐν τῇ Καβαλίᾳ (ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ μέρος τῆς
 Λυκίας νομίζεται) πόλεις ἦσαν, Βέβων μὲ θρόνον Ἐ-
 πισκόπου ὑπὸ τὸν Μυρέων, Οἰνεάδα, Βάλβερα, καὶ τὰ
 ἑξῆς. Λύκιος ἐσάθη Πρόκλος ὁ Φιλόσοφος, τῷ ὁποίῳ σώ-
 ζονται Ὕμνοι, καὶ Σχόλια εἰς τὰς Διαλόγους τῷ Πλάτω-
 νος, καὶ ἄλλα συγγράμματα. παράκεινται δὲ καὶ νῆσοι τῆς
 Λυκίας, ἡ Μεγίστη, ἡ Δολιχίστη, κὶ αἱ Χελιδονίαι Σκό-
 πελοι.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β'.

Περὶ τῆς Παμφυλίας.

1. Ἡ Παμφυλία, ἥτις κὶ Παμφυλις, κὶ Μοφοπία λέ-
 γεται ἀπὸ Μόφου τῷ υἱῷ τῷ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Μανδασί-
 τῆς

Τ: ΙΙΙ.

Μ